

Nødvendigt at ændre kulturen

OMSKÆRING: Fremprovokeret af et borgerforslag er Folketingets partier blevet tvunget til at drøfte og forholde sig til det faktum, at omkring 1000 nyfødte drengbørn i Danmark hvert år bliver omskåret. Stilleren af borgerforslaget ønsker et forbud mod omskæring.

Kirsten Hein er samfundspolitisk engageret med rod i 70'ernes kvindebevægelse og 80'ernes kommunalpolitiske virke. Bedstemor til seks og cyklist. E-mail: heinaalborg@gmail.com.

Klippet fra Nordjyske Stiftstidende 17.09.2020

Der har i mange år været forbud mod kupering af hundes haler, ligesom der også er forbud mod at klippe halerne af grise.

SET I det lys er det nærliggende at kræve forbud mod at klippe forhuden af små drenges penisser, for hvorfor pokker er det tillagt at skamfere og mishandle små uskyldige drengbørn, når Folketinget sætter dyrevelfærd så højt, at der i 20-30 år har været forbud mod kupering af dyrehaler?

Det forekom indlysende, at Folketinget kunne stå sammen om et forbud mod omskæring, som mest af alt opfattes som en barbarisk skik, der hører svundne tider til.

På trods af, at vi selvfølgelig godt ved, at omskæring er et religiøst ritual, er det nemt for den almindelige dansker at gå ind for et forbud.

MEN SÅ nemt er det ikke for folketingspartierne. Omskæring har været et religiøst ritual i jødiske og muslimske samfund i århundrede, og lige præcis dette, at det også er en jødisk skik skaber problemer for politikerne.

Havde det endda bare været et muslimsk ritual, så havde partierne sikkert ikke tøvet et sekund med at nedlægge forbud.

Folketinget har tidligere demonstreret, at muslimsk kultur og religiøse skikke skal bekæmpes med forbud og udskammelse.

HVIS muslimerne vil være her i landet, skal de indordne sig under den danske kultur.

Ønsker muslimerne at søge dansk statsborgerskab, skal de til en eksamen, som mange danskere ikke ville kunne bestå, og de skal stå skoleret for og give hånd til byernes borgmestre.

Kvinderne har forbud mod at bære niqab og burka, og de store familier er en torn i øjet på mange danskere, som selv for 50 år siden var en del af en stor familie.

FORBUDET mod tildækning og kravet om at give hånd er indført for at tvinge muslimer til at tilpasse sig dansk kultur, men begge krav har fået en helt ny og uventet dimension i år.

Hele året har opfordringen til danskerne lydt, at vi skal holde afstand og undgå at give hånd, og der er netop indført lov for, at vi alle skal tildække vores ansigt, når vi benytter offentlig transport, og snart sikkert også, når vi skal købe ind.

Det har dog ikke gjort tilværelsen lettere for de få muslimske bærere af niqab og burka, for deres behov for tildækning er ikke "anerkendelsesværdigt".

Dette mærkværdige begreb er indført, for at politikerne kan sno sig ud af det hykleriske dilemma, som det nye krav om "corona-tildækning" har afsløret.

MENS FOLKETINGET ikke har problemer med at vedtage forbud og påbud, der retter sig mod den muslimske kultur, stiller sagen sig en hel del anderledes, når det drejer sig om den jødiske kultur.

Venstre meldte hurtigt ud, at partiet er imod forbud mod omskæring, men i Socialdemokratiet blev sagen brandvarm og krævede ugelange vandtrædningsøvelser, før statsministeren meldte ud, at partiet heller ikke kunne støtte et forbud.

DEN STATSMINISTER, der engang var gloende fortalere for et forbud, kunne nu på den sædvanligvis fortrukne patetiske facon kæde et omskæringsforbud sammen med jødeforfølgelse.

"Vi har lovet, at der aldrig nogensinde igen skal komme jødeforfølgelse i Danmark, og det løfte har jeg tænkt mig at holde", siger hun nu. "Omskæring er en central del af den kultur og de ritualer, der hører til det jødiske liv, og vi skal ikke sende det signal, at jøder ikke er velkomne i Danmark.

Man skal kunne leve et jødisk liv i Danmark, som man har kunnet gennem flere hundrede år. Vi skal passe godt på de danske jøder”, lyder det nu fra landets Statsminister.

SÅDAN – SÅ ER dét søm slået i. Det er store ord, og jødeforfølgelse er vi vel alle enige om ikke skal få lov til at stikke sit grimme ansigt frem.

Men at kalde omskæringsforbud for jødeforfølgelse er lige lovlig højstemt.

Socialdemokrater landet over klapper i, de vrider sig lidt og forsøger at finde en grimasse, der kan passe.

Det er ikke let for de partitro, der i mange år har opfattet omskæring som en unødvendig lemlæstelse af små drenge.

SÅDAN ER politik, mange vil have det svært, nogle vil måske melde sig ud, men ingen vil sige partiformanden imod.

Jøderne kan ånde lette op og forsætte med det vigtigt kulturelle og religiøse ritual, og i den udstrækning den muslimske kultur falder sammen med den jødiske, kan også muslimerne føle sig fredet.

DET ER pinagtigt at høre statsministeren forherlige omskæring af små drenge. En århundrede lang kultur og religiøs skik ændres ikke ved lovgivning.

Det gælder både omskæring af drenge og tildækning af kvinder.

De danske lovgivere skal vare sig for at lovgive på områder, der reelt kun omfatter ganske få borgere, og ikke udgør et egentligt problem.

Men kulturen skal ændres, så jødiske og muslimske drenge får selvbestemmelse over deres krop, så muslimske kvinder offentligt kan vise deres ansigt, og så både mænd og kvinder kan give hånd til alle uanset køn.

DERFOR KUNNE statsministeren sagtens have erklæret sig for modstander af en lovgivning om omskæring, men have sendt et umisforståeligt budskab om, at hun ønsker kulturen ændret.

Det ville have klædt hende, og det ville have været mere i tråd med befolkningens holdning.

